

תורת הכות

כה מגילה או שאר כתבי קודש כיון דלא תמיש הדיוט הוא שרי לכתוב עליהם כהם
 להתחילה יתר שלא יעש בהם שום תמיש כלל ואף בעירו עיר (כ"ט מ"ו פ"ד ט"ז ס"ו)
 ה' ה"ל אחר שיתן לכתוב וסמור להקדים כיון דמילת נלמ' כן הוא (כ"ד) ר' צדק שררהו הקלף
 טעובלשמן בעצמו או בסיד ובוצא בהן מכתבים טעובים היעד ומחוקים אהו
 וצדק שיהיה העדות בסיד ער טעפלו השערות מליו ואו מציאם אבל קודם דבין ללא
 יכתוב עליו הרול דפיהרא וצדק שיוצא בפיו כמטעים אותם בסיד עורות האו הני טעבר
 אותם לשם ס'ת וכן להפילין צדק שיוצא לשם קדושת הפילין וכן למוחה צדק שיוצא
 לשם קדושת מוחות או מוחה והפילין לא מהני להתחילה (ט"ו ס' ה"ג) ה' עברן
 למיניה פסולין לכתוב עליהן הפילין החדר עברו הפילין פסולין לכתוב עליהן כפר הורה
 (ד"ט ו"י ט"ז) ה' עברו לס'ת מותר לכתוב עליהן הפילין עברו הפילין מותר לכתוב
 עליהן מוחות (ד"ו ו"ג ט"ז) ויש מי שאומר שאם עברו לס'ת אסור לכתוב עליהן
 תפילין (ע"ג ס' ס' ו"ל ד"ג ד"ג) דעיד בלד הו' קט"ג וכן לעשר ד"ג ד"ג כהענין (ל"ט) י"א
 כתב על קו הפילין כשרים ולב"ג אסור לכתוב עליהן מגילה וכ"ש רבר חל או הנקרא
 שניה כשנתעברו לשם ס'ת הפילין או מוחות וכ"כ אם שירמזו או תקים לס'ת
 אסור לכתוב עליהן תפילין ואם כתב כשרים ה' עברו מתחילה ואמר כפירט הרני
 טעברן כ"ס'ת והפילין ומוחות פסולין לכתב עליהן ס'ת והפילין וכן אם אמר לס'ת
 והפילין פסולין לכתוב עליהן ס'ת כאלו ללא עברו לס'ת רק צדק שיוצא הרני פעברו
 לס'ת וכתבי ע"מ שאם ארצה אה"כ לשניה לרבר שהוא קדושה קלה שיהא
 רשות בידו (ע"ג ט"ז) ויש מי שהבשר וכן נראה דהו' ס'ס ספק באותן ר"ל עברו
 לקדושה קלה הו' טעברו לקדושה המורה ודא שמה כי ללא עברו לשמה כשיתה (ע"ג
 ט"ז) ויאמר קודם שישים אותם להקו הכיר או ס'ס לשם קדושת הפנים ולשם קדושת
 ישרא לשם ס'ת או לשם הפילין ומוחות וקשיעות ועד הבתים והנאי כה"ל אי
 אשים עורות אלו למיט' ה' אם עברו נ"ו להתחלה צדק ישרא ע"ה בקצה העיבר
 גופו או בתחלתו או בכופו ויאמר בשפתו כשהו נהני להקו המים שהוא הקדושה ס'ת
 והפילין ומוחות בהנאי אבל אב לא הוציא בשפתו פסולאפי' ברייבד ויש מי שאומר הוקא
 הדולה מהני סיינו דייבור ולא כסופו ולדנא הו' ס'ס ומהני ובריבד שלא סיינו כלל שרי
 (ע"ג ו"י ט"ז) רק שיוצא לעיני' בטענה נהינה למים ליהן לשם קדושה הצדק ל"ו או
 לס'ת או הפילין או למוחה והנאי לא מהני על עיני' ואם לא אמר אף שחושב הו' כאלו
 לא עברו לשמן ואם נתנן מתחילה לשם קדושה ס'ת ויכל העיני' להוציא וא"ל לסייעו
 שראל עיר ה' ס'ס לא עברו לשמה וכתב עליהן ס'ת יש מי שפוסל לקרות בה בציבור
 ר"י מי שאומר אם יש להם יבולת להחזיר דיעות הקלף לדי' מהתו ולהעבר עליו כד
 לשמה

תורת הכות

לשמה ואם אין יבולה לעשות כן אם אין ס'ת אחרת ואלו קלפים אחרים יכתוב בהם
 ויקרא בהם בצבור אבדל בלא"ה אפי' ברייבד פסול ובמוחה אם לא ימצא קלפים
 שיעברו לשמן מותר לכתוב על קלף שלא עברו לשמו שישתכן מצות מוחות וי'
 לקסוף י"א' בדין כותבת המורה י' צדק לסמן אותן עורות שלא יתחפז הו' שיהיה
 בראש בפנים ולא יסמן במרצע פני' יהליפן העינים ובריבד או שאינו יכול להסמן בכתב
 יוכל לסמן במרצע אבל בלא סמן כלל השינן שמה החלפן הו' בעיני' החלפן ואם הוא
 במקום דאין ריוח לעיני' בתלפיון לא השינן לאהלו וי"אפי' בלא סמן בכתב שרות (ס"ו ט"ז)
 י"א ואם הוא קלף שהכיוו משרים יש מי שאומר דבשר כפפס אם עברו לשמה דהו' ס'ס
 וסיהו יש מי שאומר כיון דכ"ע מורים מתחילה רבני עברו לשמה ללא מהני ס'ס
 וכן נוהגין י' י"ב גול קלף וכתב עליו כה"מ אף דלא בעינן לכס קלף בשני מעשה מ"ס
 ללא יבדק עליהם דהו' מצות הבאה בעבירה וכן גול עורות ונעשה קלף אבל מברם
 לאחד אחר מותר לבדק עליהם י' ע' עברו ס'ס הו' בלא לשמה יראה מדאין כותבין
 האדנא ברוב שאר ספרים על קלף רק ס'ת הו' סתמא בלשמה כן נראה י'
 יד ביסיהם ה' עשינן ג' מיני קלפים גויל קלף דובכוספות גויל הוא עור שנתן והקנו
 במקום שיער ובמקום בשר לא הקנו וכותבין במקום שיער וקלף הוא עור בשערה
 טעברו החלקין לשנים חלק החיצון של צד השער נקרא קלף וכותבין במקום צד
 הפנים חלק השני לצד הבשר נקרא דובכוספות הו' דים ס'ת על הגויל וקא ואם
 כתוב על קלף במקום שחלק מצד דובכוספות שהוא צד פנימי כשר אבל קלף בצד
 השער פסול והפילין צדק להיות הוקא על קלף בצד פנימי ומוחה צדק להיות על
 דובכוספות במקום שהוא לקלף וס' כבוד ה' הסתר רבר פ' שהפילין ומוחה שהסכבר ה'
 יתוב במקום הסתר של קלף דובכוספות ואם שנה וכתב בצד החיצון פסול ויש
 מי שמכשר ועבשו שאין חלקין ארז העור וכחין אין מרדן רק קליפה העליונה
 שבמקום שיער ואינו אלא כרי להחלק ואפי' אם ה' חלקין לשנים העור ה' צדק
 לגד ממנה כך ומצד הבשר גודין הרבה עד שאין נשאר אלא הקלף יש לו דין קלף
 גויל ומהרין לכתוב עליהן ס'ת והפילין ומוחה רק שכתוב בצד הפנימי ואם כתב
 בצד החיצון במקום שיער בקלפים שליו פסול אף ב"ס'ת ויש מקלפין ב"ס'ת להקו לס'ת
 והפילין צדק לגד צד פנימי היטב שללא ישאר מרכוספות טוב ורבר טעבותן
 הוקא או גויל או קלף אבל למוחה אין צדק לגד כ"כ טעברים על דובכוספות
 ואפי' מי שמכשר ס'ת ברייבד על דובכוספות היינו שכל העמד או כלל הכפר ע"ל
 דובכוספות אבל אם לא נגד היטב ונשאר על הקלף החיכות דובכוספות בעיני' טעבותן
 מתיבות לאו מאותיות על הקלף ומקצתן על דובכוספות פסול וראה שאף כסוחרה
 פסול

ספר בית אהרן

חד
הנדרג

תורת הבית

זך אחד מעשרה נחיס אשר כנה וסיכר הרב המאהג הגאון מהר אהרן מירוש
 נ"י שפי' אב"ד בכמה קהלות קדושי' כמדינת פ"ק בק"ק הענטשין והגליל קראקא ובק"ק
 אורוב והק קארבא וכעת איתן מושבו בק"ק וורעשנא מקום אבותיו הרב הגאון
 הקסיד המנוח מ"ה צבי הירש מירוש מלונדן ספי' אב"ד בק"ק שווערין ומכתו כבוד בק"ק
 וורעשנא ללמד בני ישראל כל דיני ספרי' ותפילין ומזוזות וכל כתבי קודש
 ודיני שמת הקדושי' והשות מחלוקת הסופקי' וזרות אלותות ומומד המכתב ולשוניו לשון הקודש ושמות
 הקדש כאשר יבואר בהקדמות המאמר וכעמיסה שמנה פרקי' הקרא הדרת הבית' וזה לא ש'
 עדיין בעולם ע"פ הקירת אמתות פירוש עד ס' יצירה
 ואשר טילס המאמר נדריו ולדפוס כמה שאלות ותשובות ולקוסי' על ארבע ש"ע אשר היו בננוים אלל אבי
 המאמר הגאון ז"ל כתיבת יד מהגאון רבן של בני העולם כל' מהודר צבי אשכנזי ז"ל
 סמפורס כשמו הקדוש בכל העולם חכם צבי וגם כמה ש"ת מהרב המאמר מספרו פני
 הבית ומיתר באוני זמני אשר השיבו לגאון המאמר יי'

בערלין שנת נא גדול יהיה כבוד הבית הזה לפי

ירושלים
תשל"ב

לשנים סביב סקריא ונעשים שמה נקבים ז"ב ועיי' בתשו' מהר"ם שיק סי' י"ח
 י"ט כי ביא שכי' להכשיר אך מביא שם שהגה"צ מקאלמיי וז"ל העיד דהח"ס פסלם
 יכן בעל אמרו אש יע"ש אמנם בשו"ת דברי חיים ח"ב אורח סי' ה' העלה דכשרים
 וז"ל אם ניקב תוך הבית והקדש הולך לפניו ועיי' בדעת ח"ב בסוף הספר בזה.
 לשתי' סביה סקיה עוד אחד וזוהי הורדה ז"ב צ"ע כיון דלא הניחו עדיין על
 דבר הוי רק הזמנה והזמנה לאו מילתא היא איכ לא עשה איסור של הורדה כלל ועדיין
 לשתי' סביה סקיה מוסתבר יותר למיודש דרשה אחריתא ז"ב ובהכי נחא
 יי"טכ מה שמקשי' להסוכרים דאיסור הורדה אינו רק דרבנן מה חשיב רבי בגדים
 בהשתמשו קדושה חמורה כו' הא אקרא קיימנן ומה"ח מותר להוריד ולדברי המחבר
 ז"ל איש דעכ"פ עדיף לזייש טרא לדבר אחר דעכ"פ הורדה כיוון הוי ועדיין ולפיש
 נמצא דעכ"פ האויז נכש רבנו שמחה ולא נחא ליה למימר כתי' המחבר ממלא צ"ב
 סובר הורדה הוא איסור דא' כמובן.

לשתי' סביב סקריא ישנו בכתיבה זכר ז"ב עדין בארחות חיים סי' ל"ד שהביא
 ש"מק"מ כי בדנותא הוא.

חקירה א' אות ד' כד"ה עוד צ"ע לבורה. כ"ס דלאו מילתא הוא ז"ב לע"ד
 דבגוף הקדושה הרי אין כאן עוד הקדושה בעולם וע"כ הזמנה לאו מילתא הוא משא"כ
 משמשי קדושה ככו בנד למת הרי גוף הקדושה הוא בעולם דהמת הוא כאן וע"כ גם
 הזמנה לאו מילתא הוא דההזמנה הוא לדבר קדושה שכבר הוא בעולם ושפיר אסור ולא
 ילפי משמשי' מגוף הקדושה והבן — אח"כ מצאתי כן בס' מלא הרועים באות הזמנה.
 חקירה א' אות ט' ד"ה שם לא צריכא. כמה שהוספי' את הדימוס ביטל לתנאי
 יאסור. ז"ב לע"ד צ"ע דאיכ אמאי אם חלצו מותר הרי ביטל את התנאי למפרע איני
 ה"י אומניה יצר כו' — אך י"ל דאינו מבטל את התנאי רק מכאן ולהבא: וע"ד הפסול
 י"ל דלהכי מביא כאן כמאצו השקלי' וסרני מילתא דריח אם ה"י מכירו וחלצו מותר
 לאשמעי' ולא כש"י הרמב"ן ז"ק.

חקירה א' אות י' ובס' חמור"ח נדחק להשיא כחות הר"ף לדעתו. ז"ב אולי כוונתו
 דלבן הביא הר"ף הא דמשני בהתנה משום דכזה מוכח דל"מ תנאי בעתיקי דאליכ
 הי"ל למימר אפי' תימא בעתיקי והיינו דהשתא ל"צ עוד לומר דמיירי בחדתי רק אפי'
 בעתיקי רק דמהני תנאי אויזו דל"מ תנאי בעתיקי.

חקירה א' אות י"ג. עד שיעברו לשמה והיינו משום דס"ל הזמנה מילתא הוא.
 ז"ב צ"ע דהא לשי' הרמב"ן אויל והא לרמב"ן בסוכה גם ש"מאל סובר הזמנה
 לאו מילתא.

חקירה א' אות י"ד וז"ל. לכתוב עליו גם תרי"ג ז"ב מדי' תוסי' מנחות יש ראי'
 ולשמה מקדושה חמורה מהני לקלה עיי' חת"ס י"ז סי' דפ"ב אולם יש לפקפק —
 יהארכתי בתשובה.

חקירה ג' ד"ה בתשו'. ואמנם לפע"ד שפיר יש מקום לפסול ז"ב עיי' בשו"ת רע"א
 מהר"ח סי' כ"ז שהעלה להכשיר ועיי' בזה בשו"ת מהר"א הלוי ח"ב אורח סי' ט' —
 ועיי' בשו"ת מהר"ם שיק י"ז סי' ר' ח"ד ועיי' בשו"ת דברי חיים ח"א י"ז סי' ג"ה.
 חקירה י"א ד"ה והנה. כולפע"ד נכון ע"כ. ז"ב לא הבנתי דהא התנה הש"ך שהוא
 צורך תיקון וכאן בכלל ליכא צורך תיקון.
 חקירה י"ב ד"ה אבל. במ"ס טרק ה' הלכה ה' טעה וכתב. ז"ב איזב סי'.